

Вовчанський технікум Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка

Шануймо працю хлібороба

З давніх-давен Вовчанщина славилася добрими, талановитими та працьовитими людьми, вона й до сьогодні залишається осередком міцних та усталених сільськогосподарських традицій. Завдяки «золотим рукам», мудрості, досвідченості аграріїв живе наша вовчанська нива.

ЩОРИЧНО у третю неділю листопада відзначається День працівників сільського господарства в Україні. У 2013 році він припадає на 17 листопада. Це свято присвячене всім аграріям країни, було засноване в 1993 році. Тоді Президент України

робів», та славетний добрими справами свої випускників.

День працівників сільського господарства в Україні відзначається дуже широко. Шановливе ставлення до аграріїв зароджувалося в Україні ще за часів Радянського Союзу, тоді саме її називали житницею всієї величезної країни. До сих пір основними сільськогосподарськими культурами, які вирощуються українськими аграріями, залишаються зернові, цукровий буряк, картопля. Крім того це свято можуть по праву відзначити також працівники фермерських господарств, які забезпечують всю країну молоком та м'ясом.

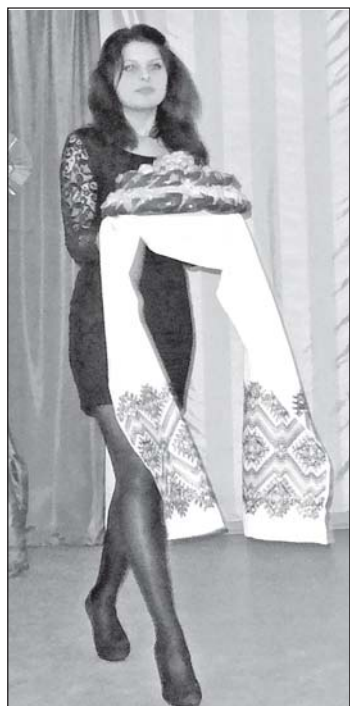
Напередодні Дня працівника сільського господарства, 27 вересня 2013 року, не зважаючи на погану погоду та низьку температуру повітря, в учбовому господарстві Харківського національного технічного університету імені Петра Василенка в сьомий раз було проведено щорічне традиційне свято «День Механіка». Цього року були присутні студенти і викладачі Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. Петра Василенка, делегації від Полтавської Національної Аграрної Академії, Сумського національного аграрного університету, Луганського національного аграр-

ного університету, Красноградського технікуму механізації сільського господарства, Вовчанського технікуму механізації сільського господарства, 2 шкіл; представники понад 30 підприємств, фірм та компаній (зокрема «Українська Слобожанська Компанія», ВАТ «ХТЗ» та ін.) та 32 управління агропромислового розвитку області. Погода залишала бажати кращого, але атмосферу підігріли конкурсами, такими як: «Кращий налагоджувач», «Кращий водій», «Кращий фахівець з конструкції техніки», участь в яких приймали команди з всіх ВНЗ і технікумів. Наші студенти отримали призи та грамоти за зайняті перші місця від в.о. ректора ХНТУСГ Леоніда Миколайовича Тищенко, що доказує якість підготовки майбутніх хліборобів!

Сільське господарство і переробна промисловість – найважливіші галузі господарства країни. Так було з самого початку історичного розвитку нашої держави, на всьому протязі її існування, а також у важкі роки беззладдя. І сьогодні значення сільського господарства і переробної промисловості таке ж велике, як і багато років назад.

Шануймо нелегку працю тих, хто несе нам до столу Хліб!

А.ЩЕРБАК,
завідуючий відділенням

підписав Указ про заснування професійного свята всіх працівників сільського господарства, а також підприємств, які займаються переробкою сільськогосподарської сировини та виробництвом харчової продукції. Вовчанський технікум на протязі більш ніж 80 років займає першу ланку в підготовці майбутніх професіоналів своєї справи – «Хлібо-

Чи потрібний студенту комп'ютер? Можливо, питання звучить трохи дивно, але ж якось раніше обходилися без них, і вчилися не гірше. На жаль, сучасні умови навчання змушують кожного студента придбавати або комп'ютер, або ноутбук або нетбук.

У НАШ ЧАС без комп'ютера не обійтися. Він є присутнім практично в усіх сферах людського життя: прокладає курси кораблям і літакам, управляє космічними станціями, створює проекти різних будівель і їх інтер'єри, допомагає малювати креслення. Можна далі ще дуже довго перераховувати усі переваги комп'ютера, але це не варто, отже зрозуміло: РОЛЬ КОМП'ЮТЕРА ВЕЛИКА!!!

У житті студента - це не просто велике відкриття, це величезне джерело невичерпної інформації.

Останніми роками стався технологічний стрибок, який став причиною справжнього розриву між поколіннями. Судить самі: швидше за все, ваша бабуся і ваша мама в дитинстві грали приблизно в одні і ті ж ігри. Але наших дітей не цікавлять квача або хованки. А багато дорослих зараз значно менше знають про комп'ютери, чим їх діти, і не розуміють, чим вони зайняті у віртуальному просторі. Із-за цього нерозуміння і виникають батьківські страхи. «У нашого сина комп'ютерна залежність!» - обурюються дорослі.

Комп'ютер на допомогу студенту

Але насправді підліток, який зовсім не освоїв комп'ютер, читає тільки класичну літературу і ходить з мамочкою на концерти симфонічної музики, викликає більше занепокоєння, ніж той, хто сидить в Інтернеті. Якщо учень використовує комп'ютер, щоб отримувати інформацію, розважатися (фільми, кіно, музика, ігри), спілкуватися з друзями поштою і в соціальних мережах - це нормально. А тим батькам, хто не занадто близько знайомий з віртуальним простором, варто почати з усвідомлення того, що робить комп'ютер привабливим для дитини.

В усіх учбових корпусах технікуму сьогодні є доступ до інтернету, у тому числі і за технологією Wi-Fi. Нормально, коли студенти на перервах і на уроках займаються пошуком необхідної для навчання інформації в мережі Internet за допомогою своїх смартфонів і планшетів. У будь-який момент студент може відвідати сайт технікуму (<http://vntusg.at.ua/>) і знайти там електронний варіант підручника або посібника. За ініціативою завідувачки методичним кабінетом Кравченка Наталії Олександрівни була створена сторінка технікуму в соціальній мережі «В контакті». Слід сказати, що це свого роду інновація в учбово-виховному процесі. Які ж переваги дає студентам і викладачам використання соціальних мереж:

Оскільки сьогодні молоді люди значний час проводять в соціальних мережах, то і спілкування в них (а також і отримання знань) стає не нудним вивченням предмета, а звичним і приємним заняттям, що призводить до ефективнішого засвоєння матеріалу.

Студент, спілкуючись в соціальній мережі з викладачем поводить менш скуто, що дозволяє йому ставити питання по предмету, не боячись виглядати незнаючим або смішним.

Студенти мають можливість спілкуватися в реальному часі не лише з викладачем, але і між собою. Можуть організувати подібні конференції, особливо перед здачею заліку або іспиту. Викладач для студента психологічно стає не лише викладачем, але і учасником соціальної мережі - взаємодія на вертикальному рівні змінюється на взаємодію на горизонтальному рівні. Це викликає більшу довіру з боку студента і покращує процес засвоєння інформації.

У викладача значно розширюється канал зв'язку і час спілкування з аудиторією, оскільки можна швидко оповіщати студентів про найбільш важливі події в учбовому процесі. При цьому з'являється можливість проведення виховної роботи з прогульниками і відстаючими, оскільки в соціальній мережі їх можна застати частіше, ніж в лекційній аудиторії.

Викладачі технікуму активно використовують комп'ютери бібліотеки для розміщення електронних методичних матеріалів по дисциплінах, що вивчаються, студенти у будь-який час можуть їх скопіювати на свої інформаційні носії. Планується найближчим часом організувати проведення онлайн-консультацій засобами IP-телефонії, інформування батьків студентів за допомогою інтернет-пейджинга, пересилку методичних посібників і відомостей успішності по електронній пошті.

О.УВАРОВ,
викладач-методист

Сумуємо... Пам'ятаємо...

Страшно, коли йде з життя людина повна сил, енергії. Ще страшніше, коли це трапляється несподівано. Рік тому викладач та студенти прощалися з заступником директора з виховної роботи та гуманітарної освіти Лебедєвою Любов Володимирівною.

Передчасно пішла з життя чудова жінка, мати, колега, талановитий викладач. Її життєвий оптимізм, чудове почуття гумору, доброзичливість, простота в спілкуванні створювали навколо неї особливу атмосферу. Щире бажання допомогти в вирішенні повсякденних питань робили спілкування з нею і продуктивним, і по-людськи сердечним. Великі плани, багато задумок, мрій, ідей, але не судилося їм збутися. Не встигла. Занадто близько до серця сприймала чужий біль, вболівала за долю кожного студента, допомагала у скрутні хвилини. А себе – не зберегла. Емоції завжди тримала в собі. Мовчки, не привертаючи сторонньої уваги. Десь глибоко в душі. Завжди говорила підкреслено спокійно. Дарма, мабуть. Чи могла інакше – друге питання. Відповіді на нього уже не отримаєш. Кожен з нас втратив свою Любов Володимирівну: хтось – мудрого і надійного колегу, хтось – доброго і справедливого викладача, хтось – найріднішу людину.

Світла їй пам'ять, хай земля буде пухом.
Ми сумуємо... Ми пам'ятаємо... Ми мовчимо...

О.ЧЕРНІЧЕНКО,
завідуюча бібліотекою

